

Z uvedeného vyplýva, že rámcové rozhodnutie 2009/315/SVV o výmene informácií z registra trestov medzi členskými štátmi a rozhodnutie 2009/316/SVV o zriadení Európskeho informačného systému registrov trestov bránia uplatneniu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorou sa zavádza také osobitné konanie týkajúce sa uznania rozhodnutia vydaného súdom iného členského štátu, o aké ide vo veci samej.

§ 2

Vzťah k medzinárodným zmlúvám

(1) Bez vplyvu na ich použitie vo vzťahoch medzi Slovenskou republikou a tretími štátmi slovenské orgány pri postupe podľa tohto zákona nepoužijú vo vzťahu k členským štátom príslušné ustanovenia alebo časti týchto medzinárodných zmlúv:

- a) Dohovor o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983 a jeho dodatkový protokol z 18. decembra 1997,
- b) Európsky dohovor o medzinárodnej platnosti trestných rozsudkov z 28. mája 1970,
- c) hlava III kap. 5 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa implementuje Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach,
- d) Dohovor medzi členskými štátmi Európskych spoločenstiev o výkone cudzích trestov z 13. novembra 1991.

(2) Použitie medzinárodnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a členským štátom, ktorá upravuje odovzdanie výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, možno iba v rozsahu, v ktorom zjednodušuje alebo uľahčuje postup podľa tohto zákona; ak ide o úpravu použitia jazykov pri vzájomnom styku orgánov týchto štátov, postupuje sa na základe vzájomnosti vyhlásenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

Súvisiace vnútroštátne právne predpisy:

Trestný poriadok

Súvisiace medzinárodné a európske právne predpisy:

Dodatkový protokol k Dohovoru o odovzdávaní odsúdených osôb z 18. decembra 1997. Rada Európy, Séria európskych zmlúv č. 167 (tento protokol SR nepodpísala, a teda ani neratifikovala); Dohovor medzi členskými štátmi Európskych spoločenstiev o výkone cudzích trestov z 13. novembra 1991. Úradný vestník Európskych spoločenstiev, C 239/19, 22. september 2000; Dohovor o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983. Rada Európy, Séria európskych zmlúv č. 112; oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 553/1992 Zb. o dojednaní Dohovoru o odovzdávaní odsúdených osôb; Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach. Úradný vestník Európskych spoločenstiev, C 239/19, 22. september 2000; Európsky dohovor o medzinárodnej platnosti trestných rozsudkov z 28. mája 1970. Rada Európy, Séria európskych zmlúv č. 070 (tento dohovor SR nepodpísala, a teda ani neratifikovala); rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody; Zmluva medzi SR a ČR o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach z roku 1992 v znení Protokolu z roku 2012 (oznámenie č. 302/2014 Z. z.)

Literatúra:

- ELLIOTT, V. *Resource Book on the Transfer of Sentenced Prisoners under EU Framework Decision 909*. The Hague : European Organisation of Prison and Correctional Services, Expert Group on Framework Decision 909, 2017;
- Európska komisia (2019): Príručka o odovzdávaní odsúdených osôb a trestoch odňatia slobody v Európskej únii (2019/C 403/02). Úradný vestník EÚ, C 403/2, 29. november 2019;
- KLIMEK, L. (ed.) *Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie vo veciach trestných*. Bratislava : Wolters Kluwer, 2018, 392 s.;
- KLIMEK, L. *Mutual Recognition of Judicial Decisions in European Criminal Law*. Cham : Springer, 2017, 742 s.;
- KLIMEK, L. Uznávanie a výkon trestných rozsudkov, ktorými sa ukladá sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii. In *Justičná revue*. 2013, č. 6 – 7/2013, s. 944 – 965;
- KLIMEK, L. *Základy trestného práva Európskej únie*. Bratislava : Wolters Kluwer, 2017, 264 s.

Prehľad výkladu

K ods. 1 [*Nahradenie medzinárodných zmlúv upravujúcich odovzdanie odsúdených osôb*]

1. *Nahradené medzinárodné zmluvy*

2. *Porovnanie súčasného mechanizmu s predchádzajúcim*

K ods. 2 [*Použitie medzinárodnej zmluvy, ak zjednodušuje alebo uľahčuje konanie o uznaní a výkone rozhodnutia; vzájomnosť použitia jazykov medzi SR a inými členskými štátmi EÚ*]

K ods. 1 [*Nahradenie medzinárodných zmlúv upravujúcich odovzdanie odsúdených osôb*]**1. *Nahradené medzinárodné zmluvy***

Ustanovenie upravuje nahradenie medzinárodných zmlúv, ktoré upravujú odovzdanie odsúdených osôb. Ide o nahradenie medzinárodných zmlúv upravujúcich *odovzdanie* odsúdených osôb na účely naplnenia predmetu zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, nie na účely *odovzdávania* osôb – odsúdených, ako aj stíhaných – na účely zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze.

Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody – na základe jeho článku 26 ods. 1 – od 5. decembra 2011 v rámci EÚ nahradilo medzinárodné zmluvy, ktoré upravujú *odovzdanie* odsúdených osôb, ktorým bola uložená sankcia zahŕňajúca pozbavenie osobnej slobody. Pokiaľ ide o spoluprácu medzi štátmi EÚ a nečlenskými štátmi (tretími krajinami), takéto medzinárodné zmluvy ostali v platnosti naďalej.

Teda, pokiaľ ide o územie EÚ, **zavedením postupov podľa rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody bola vykonaná hrubá čiara vo vzťahu k medzinárodným zmluvám upravujúcim túto oblasť**. Na účely zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, v nadväznosti na požiadavku v čl. 26 ods. 1 uvedeného rámcového rozhodnutia, slovenské orgány nepoužijú vo vzťahu k členským štátom EÚ príslušné ustanovenia alebo časti medzinárodných zmlúv uvedených v článku 2 ods. 1, ale ustanovenia tohto zákona.

Článok 28 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody dodáva, že „[n]a žiadosti doručené pred 5. decembrom 2011 sa naďalej uplatnia doterajšie právne nástroje o odovzdávaní odsúdených osôb. Žiadosti doručené po tomto dátume sa riadia pravidlami prijatými členskými štátmi na základe tohto rámcového rozhodnutia.“ Ide o prechodné ustanovenie, ktoré plnilo svoje opodstatnenie v priebehu

prvých rokov po uvedenom dátume. Berúc do úvahy uplynutý čas a ukončenie konaní v tom čase prebiehajúcich, ide o obsolétne ustanovenie.

Vo vzťahu k čl. 28 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci *C-573/17, Poplawski* („Poplawski II“), judikoval nasledovne (analýzu tohto rozhodnutia pozri ďalej v texte venovanom judikatúre):

- Na žiadosti doručené pred 5. decembrom 2011 sa naďalej uplatnia doterajšie právne nástroje o odovzdávaní odsúdených osôb. Žiadosti doručené po tomto dátume sa riadia pravidlami prijatými členskými štátmi na základe tohto rámcového rozhodnutia.
- Každý členský štát však môže pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia Radou EÚ vydať vyhlásenie, v ktorom uvedie, že v prípadoch, keď sa konečný rozsudok vydal pred dátumom, ktorý určí, bude ako štát pôvodu a vykonávajúci štát naďalej uplatňovať existujúce právne nástroje o odovzdávaní odsúdených osôb uplatniteľné pred 5. decembrom 2011. V prípade vydania takéhoto vyhlásenia sa tieto nástroje v takýchto prípadoch uplatňujú vo všetkých ostatných členských štátoch bez ohľadu na to, či urobili to isté vyhlásenie. Predmetný dátum nesmie byť neskorší než 5. december 2011. Uvedené vyhlásenie sa uverejní v Úradnom vestníku EÚ. Môže sa kedykoľvek odvolať.

Na tomto mieste **sa dostávame do polemiky, či právny akt EÚ, konkrétne rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody, môže nahradiť medzinárodné zmluvy, ktoré upravujú odovzdanie odsúdených osôb na účely výkonu sankcie zahŕňajúcej pozbavenie osobnej slobody.** Otázka spojená s nahradením medzinárodných zmlúv rámcovým rozhodnutím, ktoré bolo prijaté v rámci EÚ, bola v minulosti predmetom výkladu Súdneho dvora EÚ v súvislosti s rámcovým rozhodnutím 2002/584/SVV o európskom zatykači. Súdny dvor EÚ čelil neľahkej úlohe, a to rozhodnúť, či rámcové rozhodnutie ako legislatívny nástroj je správnym, presnejšie povedané zlučiteľným nástrojom k zavedeniu európskeho zatykácieho rozkazu, a to so Zmluvou o EÚ (v čase konania išlo o Zmluvu o EÚ v znení Zmluvy z Nice)¹⁴⁷.

Belgický ústavný súd podal Súdному dvoru EÚ návrh na začatie prejudiciálneho konania, predmetom ktorého bolo posúdenie platnosti rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV o európskom zatykači.¹⁴⁸ Tento návrh bol podaný v rámci konania, ktoré sa začalo návrhom podaným neziskovou organizáciou *Právnici pre svet (Advocaten voor de Wereld)*, ktorým sa domáhala zrušenia belgického zákona o európskom zatykači.¹⁴⁹ Táto organizácia argumentovala, že rámcové rozhodnutie je neplatné, keďže oblasť európskeho zatykácieho rozkazu mala byť vykonaná dohovorom (medzinárodnou zmluvou), nie rámcovým rozhodnutím. Navyše, iba akt rovnakého charakteru, to znamená dohovor, sa môže platne odchýliť od účinného zmluvného práva. Tak ako poukázal generálny advokát *Colomer*, polemika sa sústreďovala na použitý prameň práva, keďže vznikli pochybnosti pri otázke, či rámcové rozhodnutie je primeraným nástrojom.¹⁵⁰

¹⁴⁷ Zmluva o Európskej únii v znení Zmluvy z Nice. Úradný vestník EÚ, C 321/E/5, 29. december 2006.

¹⁴⁸ Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Arbitragehof (Belgicko) z 13. júla 2005, ktorý súvisí s konaním: v.z.w. *Advocaten voor de wereld proti Ministerraad* (vec C-303/05).

¹⁴⁹ Zákon z 19. decembra 2003 o európskom zatykači; francúzsky: Loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen; holandsky: Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel; nemecky: Gesetz vom 19. Dezember 2003 über den Europäischen Haftbefehl.

¹⁵⁰ Návrhy Generálneho advokáta Dámasoa Ruiz-Jarboa Colombera vo veci C-303/05, *Advocaten voor de Wereld VZW proti Leden van de Ministerraad*, bod 30.

Je pravdou, že európsky zatýkací rozkaz mohol byť zavedený dohovorom (medzinárodnou zmluvou), no výlučným oprávneným subjektom rozhodnúť, či uprednostní ako právny nástroj rámcové rozhodnutie alebo dohovor, bola Rada EÚ. Súdny dvor EÚ vo veci C-303/05, *Advocaten voor de Wereld*, judikoval, že skúmaním sa nezistila žiadna skutočnosť, ktorá by mohla spôsobiť neplatnosť rámcového rozhodnutia¹⁵¹. Na základe tohto výroku by sa sprvu zdalo, že v jednoduchosti povedané Súdny dvor EÚ „nič nezistil“, no opak je pravdou. Toto rozhodnutie predstavilo prvý test platnosti rámcového rozhodnutia na úrovni EÚ.¹⁵²

Uvedené závery Súdneho dvora EÚ sú aplikovateľné taktiež na rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody a ním predstavený mechanizmus, ktorý bol zavedený do zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí.

2. Porovnanie súčasného mechanizmu s predchádzajúcim

Porovnanie mechanizmu zavedeného rámcovým rozhodnutím 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody má svoje opodstatnenie vo vzťahu k mechanizmu predstavenému Dohovorom Rady Európy o odovzdávaní odsúdených osôb z roku 1983, ktorý bol v rámci EÚ nahradený rámcovým rozhodnutím.

Jednou z významných zmien v rámcovom rozhodnutí 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody je prechod na **povinný systém odovzdávania väzňov v určitých situáciách**, pričom sú zároveň možné širšie možnosti týkajúce sa odovzdania odsúdených osôb než v minulosti. Potreba súhlasu obidvoch štátov a dotknutej osoby s každým odovzdaním viedli k ťažkostiam – napríklad pri uplatňovaní Dohovoru Rady Európy o odovzdávaní odsúdených osôb z roku 1983. Na ich prekonanie už členovia schengenského priestoru rozhodli, že tento dohovor doplnia pridaním možnosti „*núteného odovzdania*“. Podľa čl. 67 až 69 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda z roku 1990 (tzv. „Schengen II“), nie je potrebný súhlas osoby, ktorá má podstúpiť výkon trestu v krajine štátnej príslušnosti, ak sa táto osoba vyhla nástupu do výkonu trestu alebo ochrannému opatreniu útekom do danej krajiny.

Účelom Dohovoru Rady Európy o odovzdávaní odsúdených osôb z roku 1983 aj rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody je/bolo, v prvom rade, uľahčiť sociálnu rehabilitáciu väzňov tým, že sa cudzincom odsúdeným za spáchanie trestného činu poskytne možnosť vykonať svoj trest v inom štáte. A napokon, rámcové rozhodnutie sa vzťahuje na odovzdávanie väzňov, ktorí pokračujú vo výkone svojich trestov, a preto sa nezaobera vyhost'ovaním páchatel'ov, ktorí boli prepustení po výkone trestu, a na ktorých sa teda nevzťahuje trestné konanie. Rámcové rozhodnutie by sa však malo uplatňovať v súlade s platnými právnymi predpismi EÚ vrátane smernice 2004/38/ES o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov¹⁵³. V čl. 28 tejto smernice sa uvádza, že občanov EÚ možno vyhostiť z iného členského štátu iba z dôvodu verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti.

¹⁵¹ Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 3. mája 2007 vo veci C-303/05, *Advocaten voor de Wereld*.

¹⁵² HERLIN-KARNELL, E. In the wake of Pupino: *Advocaten voor der Wereld* and Dell'Orto. In *German Law Journal*. 2007, No. 12/2007, s. 1153.

¹⁵³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS,

tretné z hľadiska vnútroštátneho práva tohto štátu. Ak je to tak, podmienka obojstrannej tretnosti musí byť považovaná za splnenú.

§ 5

[Postup pri overovaní skutočností podľa § 4]

Súd pri overovaní skutočností podľa § 4 vychádza z údajov uvedených v osvedčení, a ak je to potrebné aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti súdu alebo na základe vlastného zistenia.

Súvisiace ustanovenia:

§ 4 – [Uznanie a výkon rozhodnutia v SR], § 3 písm. e) – [Pojem „justičný orgán štátu pôvodu“], § 22 – Spôsob styku a zasielanie písomností, § 23 – Preklady

Súvisiace medzinárodné a európske právne predpisy:

rámčové rozhodnutie 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody

K § 5

Ustanovenie nadväzuje na § 4. V princípe mohlo ísť o odsek 5 v rámci § 4: „*Súd pri overovaní skutočností podľa odseku 1 až 4 vychádza z...*“

Ide o veľmi jednoduché ustanovenie, ktorého zmyslom je stanovenie, že pri overovaní skutočností podľa § 4 príslušný orgán má vychádzať z údajov uvedených v osvedčení, ktoré osvedčuje rozhodnutie, ktoré má byť uznané a vykonané. Ide o podmienky pre uznanie a výkon rozhodnutia v SR (§ 4 ods. 1) a o otázku nepreskúmania obojstrannej tretnosti skutku v prípade 32 kategórií trestných činov (§ 4 ods. 2 až 4), ako uviedol Najvyšší súd SR, samotné osvedčenie neobsahuje žiadne nové skutočnosti, dôkazy či písomnosti. Je len sumárom údajov a informácií (uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 14 Urto 3/2019 – bližšie pozri text ďalej v časti venovanej judikatúre).

Ak je to potrebné, príslušný orgán má vychádzať z *dodatočných informácií* poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti. Aj keď síce zákon na niektorých miestach používa pojem „*dodatočné informácie*“ (§ 5, § 11 ods. 2, § 15 ods. 2, § 16 ods. 3, § 20 ods. 2), no nikde neuvádza, čo sa nimi rozumie. Z povahy konania vyplýva, že ide o informácie, ktoré sú potrebné na rozhodnutie súdu na účely uznania a výkonu rozhodnutia. Ide napríklad o informácie, ktoré mali byť uvedené v osvedčení, ale nie sú v ňom, teda informácie, ktoré orgán v osvedčení nenašiel, lebo orgán, ktorý osvedčenie vydal, ich neuviedol (alebo uviedol, ale nie sú jasné či zrozumiteľné); taktiež sú nimi informácie o podmienkach podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, ale aj informácie o podmienkach ukončenia výkonu ochranných opatrení spojených s odňatím slobody.

Z dôvodovej správy:

Ustanovuje sa, že pri overovaní skutočností podľa § 4 sa vychádza z údajov uvedených v osvedčení o vydaní rozhodnutia a v prípade potreby z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti súdu, ktorý má rozhodnúť o uznaní a výkone, prípadne z jeho vlastného zistenia. Ustanovenie reaguje na skutočnosť, že v zmysle rámčového rozhodnutia sa preklad samotného rozhodnutia spravidla nevyžaduje; preklad sa vyžaduje len vo vzťahu k osvedčeniu, ktoré,

ak je riadne vyplnené justičným orgánom štátu pôvodu, má obsahovať všetky relevantné informácie pre vykonávajúci štát potrebné na jeho uznanie a výkon v zmysle rámcového rozhodnutia. Uvedené súčasne nebráni tomu, aby si súd v prípade potreby zabezpečil na vlastné náklady preklad cudzieho rozhodnutia. Tento postup však možno vzhľadom na filozofiu rámcového rozhodnutia, ktorá mala zjednodušiť a urýchliť proces uznávania cudzích rozhodnutí, očakávať len v ojedinělých a výnimočných prípadoch.

Judikatúra súdov SR:

■ **Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2019, sp. zn. 4 Urto 3/2019:** Samotné osvedčenie neobsahuje žiadne nové skutočnosti, dôkazy či písomnosti, ktoré by mohli mať vplyv na právoplatné odsudzujúce rozhodnutie. Je len sumárom údajov a informácií najmä o spáchanej trestnej činnosti, relevantnej právnej úprave, o vydanom rozhodnutí a konaní jemu predchádzajúcom, s ktorými mal možnosť sa odsúdený sám či prostredníctvom obhajcu oboznámiť.

■ **Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. marca 2018, sp. zn. 3 Urto 2/2018:** Súd rozhodujúci o uznaní cudzieho rozhodnutia je vždy povinný preskúmať aj správnosť označenia kategórie trestného činu v osvedčení a ak zistí nekorektné označenie, je povinný posudzovať obojstrannú trestnosť činu, na ktorý sa vzťahuje uznanie cudzozemského rozhodnutia.

V zmysle § 4 ods. 3 písm. r) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí sa kategóriou trestných činov podľa odseku 2 rozumie organizovaná alebo ozbrojená lúpež. V žiadnom prípade, a to ani s ohľadom na znenie § 4 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, na ktoré poukázal vo vyjadrení k odvolaniu prokurátor, nie je možné do kategórie „organizovaná alebo ozbrojená lúpež“ zaradiť trestný čin krádeže, pretože to je už za hranicou tolerujúcou iné pomenovanie trestného činu alebo iné znaky toho istého – v zmysle § 4 ods. 3 písm. r) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí trestného činu lúpeže.

PIATA ČASŤ

SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 22

Spôsob styku a zasielanie písomností

(1) Súd v konaní podľa tohto zákona komunikuje s justičnými orgánmi členských štátov priamo. Na zistenie príslušného vykonávajúceho justičného orgánu možno požiadať o súčinnosť ministerstvo alebo použiť kontaktné body Európskej justičnej siete.

(2) Osvedčenie, rozhodnutie a ostatné písomnosti v rámci konania podľa tohto zákona možno zasielať do členského štátu alebo prijímať z členského štátu poštou alebo inou bezpečnou formou, ktorá umožňuje vyhotovenie písomného znenia pod podmienkou umožňujúcou posúdiť ich hodnovernosť. Ak to súd na overenie hodnovernosti osvedčenia, rozhodnutia a ostatných písomností považuje za potrebné, požiada justičný orgán členského štátu o zaslanie originálov.

Súvisiace ustanovenia:

§ 3 písm. a) – [Pojem „rozhodnutie“], § 3 písm. c) – [Pojem „štát pôvodu“], § 3 písm. d) – [Pojem „vykonávajúci štát“], § 3 písm. e) – [Pojem „justičný orgán štátu pôvodu“], § 3 písm. f) – [Pojem „vykonávajúci justičný orgán“], § 28 – Poskytovanie súčinnosti a informácií

Súvisiace medzinárodné a európske právne predpisy:

rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody

Literatúra:

ELLIOTT, V. *Resource Book on the Transfer of Sentenced Prisoners under EU Framework Decision 909*. The Hague : European Organisation of Prison and Correctional Services, Expert Group on Framework Decision 909, 2017;

Európska komisia (2019): Príručka o odovzdávaní odsúdených osôb a trestoch odňatia slobody v Európskej únii (2019/C 403/02). Úradný vestník EÚ, C 403/2, 29. november 2019;

KLIMEK, L. (ed.) *Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie vo veciach trestných*. Bratislava : Wolters Kluwer, 2018, 392 s.;

KLIMEK, L. *Mutual Recognition of Judicial Decisions in European Criminal Law*. Cham : Springer, 2017, 742 s.;

KLIMEK, L. Uznávanie a výkon trestných rozsudkov, ktorými sa ukladá sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii. In *Justičná revue*. 2013, č. 6 – 7/2013, s. 944 – 965;

KLIMEK, L. *Základy trestného práva Európskej únie*. Bratislava : Wolters Kluwer, 2017, 264 s.;

KLIMEK, L. *Zákon o európskom zatýkacom rozkaze. Komentár*. Bratislava : Wolters Kluwer, 2019, 1160 s.

Prehľad výkladu

K ods. 1 [Priamy styk príslušných orgánov a zistenie príslušného vykonávajúceho justičného orgánu]

1. Priamy styk príslušných orgánov

2. Zistenie príslušného vykonávajúceho justičného orgánu

K ods. 2 [Zasielanie a prijímanie rozhodnutia, jeho osvedčenia a ostatných písomností]

K ods. 1 [Priamy styk príslušných orgánov a zistenie príslušného vykonávajúceho justičného orgánu]

1. Priamy styk príslušných orgánov

Účelom priameho styku justičných orgánov jednotlivých štátov je zjednodušenie a zefektívnenie ich komunikácie.

Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia má snahu potlačiť komunikáciu medzi ústrednými orgánmi na okraj. **Prednosť má priamy styk medzi justičnými orgánmi.** Pravda, otázne sú jazykové schopnosti zástupcov jednotlivých orgánov. Je prirodzené, že nie je možné dokonale ovládať úradný jazyk, ako aj právny jazyk všetkých členských štátov EÚ. Na druhej strane, na tomto mieste by sme mohli dlho diskutovať o tom, aká je úroveň aspoň anglického jazyka u zástupcov jednotlivých orgánov jednak v SR, ako aj v iných členských štátoch EÚ.

Aj napriek uvedenému, Ministerstvo spravodlivosti SR zohráva dôležitú úlohu v konaní, napríklad:

- v zmysle § 25 ods. 1: Ak je potrebné zabezpečiť prevoz osoby odovzdávanej do členského štátu na účely výkonu rozhodnutia vydaného súdom SR územím iného členského štátu, požiada ministerstvo príslušný orgán členského štátu o súhlas s prevozom jeho územím.
- v zmysle § 25 ods. 6: Žiadosť príslušného orgánu iného členského štátu o súhlas s prevozom územím SR sa zasiela Ministerstvu spravodlivosti SR. O žiadosti iného členského štátu o súhlas s prevozom územím SR rozhoduje minister spravodlivosti SR.

Ani v zákone č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ani v rámcovom rozhodnutí 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody nie sú upravené osobitné pravidlá týkajúce sa **foriem či postupov komunikácie po doručení rozhodnutia a jeho osvedčenia**. Komunikácia sa môže uskutočňovať akýmkoľvek dostupnými dostatočne bezpečnými prostriedkami, napríklad telefonicky alebo služobným e-mailom. Najúčinnnejší spôsob je komunikovať priamo s minimálnymi formalitami, a ak je to možné, na základe dohody o používaní spoločného jazyka.

Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody umožňuje pravidelné **porady príslušných orgánov medzi štátom pôvodu a vykonávajúcim štátom** v rôznych štádiách procesu. Napríklad, vykonávajúci štát sa môže v individuálnych prípadoch poradiť s príslušným orgánom štátu pôvodu s cieľom dosiahnuť dohodu o čiastočnom uznaní a vykonaní trestu namiesto odmietnutia spolupráce v prípade, keď nie je možné úplné uznanie.

Porady príslušných orgánov sú niekedy povinnou súčasťou konania:

Po prvé, v zmysle čl. 9 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV o uznávaní trestov odňatia slobody pri uplatnení niektorých dôvodov odmietnutia uznania alebo výkonu rozhodnutia je porada povinnou súčasťou konania v záujme posilnenia spolupráce. Vykonávajúci štát musí vykonávať povinné porady so štátom pôvodu v prípadoch, keď má v úmysle využiť odmietnutie z dôvodov podľa článku 9 ods. 1 písm. a), b), c), i), k) a l). Konkrétne:

- dôvod **a)**: Osvedčenie rozhodnutia je neúplné alebo zjavne nezodpovedá rozsudku a nebolo doplnené ani opravené v primeranej lehote stanovenej vykonávajúcim orgánom.

Príloha ku komentáru
Slovník relevantných pojmov k aplikácii zákona č. 549/2011 Z. z.

pojem v anglickom jazyku	pojem v slovenskom jazyku	použitie vo vete (príklad)
Act No. 300/2005 Coll. Criminal Code (as amended by later legislation)	zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov	All national crimes are defined by the <i>Act No. 300/2005 Coll. Criminal Code</i> (as amended by later legislation).
Act No. 301/2005 Coll. Criminal Procedure Code (as amended by later legislation)	zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (v znení neskorších predpisov)	Criminal procedure is regulated by the <i>Act No. 301/2005 Coll. Criminal Procedure Code</i> (as amended by later legislation).
Act No. 549/2011 Coll. on the Recognition and Enforcement of Decisions Imposing Criminal Sanction Involving Deprivation of Liberty in the European Union (as amended by later legislation)	zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii (v znení neskorších predpisov)	According to Article 4(2) of the Act No. 549/2011 Coll. the <i>double criminality requirement</i> is not checked in case of 32 categories of crimes.
age	vek	The sentence has been imposed on a person who, under the law of the executing State, owing to his or her <i>age</i> , could not have been held criminally liable.
amnesty	amnestia	An <i>amnesty</i> or pardon may be granted by the issuing State and also by the executing State.
appeal procedure	odvolacie konanie	The final decision including an <i>appeal procedure</i> shall be completed within a period of 90 days.
Article (Art.); Section (Sect.)	paragraf (§); odsek (ods.)	Article 4(2) of the Act No. 549/2011 Coll.; Article 7(1) of the Framework Decision 2008/909/JHA
authority – administrative – central – competent – judicial	orgán – správny orgán – ústredný orgán – príslušný orgán – justičný orgán	The judge is the competent <i>authority</i> in the proceedings.

pojem v anglickom jazyku	pojem v slovenskom jazyku	použitie vo vete (príklad)
case	vec	Judgment of the Court of Justice of the European Communities of 16 th June 2005 – case C-105/03 – <i>Maria Pupino</i>
case-law	judikatúra	Mutual recognition has been constantly referred to as cornerstone of judicial co-operation in criminal matters by the European Council, in European Union legislation, in official documents of the European Union, in <i>case-law</i> of the Court of Justice of the European Union, by Advocates General and in literature.
certificate – transmitting of the certificate – withdrawal of the certificate	osvedčenie – odovzdanie osvedčenia – späťvzatie osvedčenia	The competent authority shall transmit the judgment, together with the <i>certificate</i> for which the standard form is given in Annex No. 1 of this Act, to the competent executing State.
Charter of Fundamental Rights of the European	Charta základných práv Európskej únie	The Framework Decision 2008/909/JHA respects fundamental rights and observes the principles recognised by the <i>Charter of Fundamental Rights of the European Union</i> , in particular Chapter VI thereof.
Coll.	Z. z.	Act No. 549/2011 Coll.
consent (of a person)	súhlas (osoby)	Provided that the sentenced person is in the issuing State or in the executing State, and provided that this person has given his or her <i>consent</i> , a judgment, together with the certificate, may be forwarded to the executing State.
Convention between the Member States of the European Communities on the Enforcement of Foreign Criminal Sentences of 13 th November 1991	Dohovor medzi členskými štátmi Európskych spoločenstiev o výkone cudzích trestov z 13. novembra 1991	The Framework Decision 2008/909/JHA, since 5 th December 2011, replaced the <i>Convention between the Member States of the European Communities on the Enforcement of Foreign Criminal Sentences</i> of 13 th November 1991.